

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120012223
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120012223.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monika na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2021, v trestnej veci proti obžalovanému Z. E. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/108/2020 zo dňa 11.05.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému Z. E., nar. 12.XX.XXXX N. C., trvale
bytom L. XXX, X. S.,

u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal Okresný súd Prešov obžalovaného Z. E. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na skutkovom základe, že

- dňa 20.05.2020 v čase približne o 08.00 hod. na ceste 1/18 medzi obcou Kapušany a mestom Prešov v km 694,09, ako vodič motorového vozidla porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde viedol motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. T. XXX D., po ceste v pravom jazdnom pruhu a následne prešiel s vozidlom do ľavého jazdného pruhu, kde v tom čase jazdili iné motorové vozidlá, ktorých vodiči znížili rýchlosť jazdy, resp. zastavili z dôvodov vyvolaných hustou premávkou, pričom Z. E. sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôsobil rýchlosť jazdy iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, ale jazdil rýchlosťou vyššou ako rýchlosťou takou, aby bol schopný zastaviť vozidlo

na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, a z toho dôvodu prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti motorového vozidla zn. Dacia Lodgy, ev. č. K. XXX C., ktoré v tom čase viedol A. K. ktoré bolo odrazené do ďalšieho vozidla, a to motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, ev. č. N. XXX L., ktoré v tom čase viedol Z. M. a motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. T. XXX D. ešte narazilo do jazdnej súpravy tvorenej ťahačom zn. DAF, ev. č. C. XXXX B. a návesom zn. SCHMITZ ev. č. C. XXXX G. (obidve vozidlá jazdnej súpravy evidované v Bulharskej republike), ktorú v tom čase viedol N. N. (občan C. Q.), následkom čoho utrpel A. K. zranenie, a to zlomeninu tela 12. hrudníkového stavca, bez posunu úlomkov a podvrtnutie a kožnú odreninu ľavého kolena, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a vyžiadali si liečenie v trvaní od 4 do 5 mesiacov, a Z. N. E. - spolujazdec z motorového vozidla zn. Dacia Lodgy, ev. č. K. XXX C., následkom zrážky utrpela zranenie, a to zlomeninu kostrče bez posunu úlomkov, s krvným výronom v okolí, ktoré vzniklo v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a vyžiadalo si liečenie v trvaní od 4 do 5 mesiacov.

Za to mu podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona pri prevahe dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona a nezistenia príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil (podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona) a určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 3 rokov (§ 50 ods. 1 Tr. zákona). Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obvinenému Z. E. povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., škodu vo výške 1.789,99 eur a podľa § 228 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodenú spoločnosť CAPITAL INDUSTRIES s.r.o., Žilina, s nárokom na náhradu škody na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti výroku o treste podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor a v písomných dôvodoch uvádza, že nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že u obžalovaného nebolo potrebné ukladať trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel. Aj napriek skutočnosti, že obžalovaný sa doposiaľ nedopustil žiadneho trestného činu, nemožno prehliadať skutočnosť množstva priestupkov na úseku cestnej premávky. Je toho názoru, že pri tak početnom porušení pravidiel cestnej premávky, a to najmä opakovanou rýchlou jazdou, je uloženie trestu zákazu činnosti, hoci aj v minimálnej dĺžke, nevyhnutné. Nesúhlasí s názorom súdu, že u obžalovaného možno nahradiť trest zákazu činnosti prísnejším trestom odňatia slobody, ako aj dlhšou skúšobnou dobou. Trest zákazu činnosti by páchatel' trestného činu pocítil spôsobom majúcim podstatne vyšší preventívny účinok, ktorý by ho v budúcnosti reálnym spôsobom odradil od porušovania predpisov na úseku cestnej premávky. Vo vzťahu k neprimeranosti uloženého trestu bez zákazu činnosti poukazuje aj na spôsobený následok vo forme ťažkej ujmy na zdraví viacerých osôb, spočívajúcej v niekoľkokomesačnom liečení viacerých zlomenín. Poukazuje tiež na jednoznačné zavinenie dopravnej nehody zo strany obvineného, ktorý bez zásadných vonkajších vplyvov v pomerne vyššej rýchlosti narazil do kolóny stojacich vozidiel a došlo k ich nekontrolovateľnému posunu a následným kolíziám s ďalšími vozidlami. Je toho názoru, že súd nedostatočne prihliadol na spôsob spáchania skutku, ako aj následok, pričom ich vyhodnotil veľmi mierne a uložil primeraný trest odňatia slobody, avšak bez zákazu činnosti. Navrhol preto, aby krajský súd po preskúmaní trestného spisu a ním uvádzaných skutočností zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Prešov vo výroku o treste v neprospech obžalovaného Z. E. a vo veci rozhodol sám tak, že pri zachovaní ostatných výrokov rozsudku obžalovanému uloží trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 12 mesiacov.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

V dôvodoch napadnutého rozsudku prvostupňový súd konštatuje, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku priznal, na hlavnom pojednávaní na otázky súdu položené podľa ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku odpovedal kladne, a teda súd po splnení

zákonnych podmienok v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a následne už nevykonával dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku uvedenému vo výrokovvej časti rozsudku a v súlade s § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody, teda vypočul obžalovaného Z. E., prečítal vyčíslenia škôd od spoločnosti ČSOB Leasing a záznam o škodovej udalosti, oboznámil evidenčnú kartu vodiča, výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a odpis registra trestov a na základe tohto konštatoval, že zabezpečené dôkazy v spise potvrdzujú vyhlásenie obžalovaného o vine, preto súd považoval za preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchal práve obžalovaný. Obžalovaného Z. E. uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zákona, pretože obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví po stránke subjektívnej a objektívnej a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania, keď porušil viaceré dôležité povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o cestnej premávke.

Pri ukladaní trestu bral prvostupňový súd do úvahy dve poľahčujúce okolnosti, teda že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život v zmysle § 36 písm. j) Tr. zákona, keďže doteraz nebol súdne trestaný a priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimné oľutovanie trestného činu v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže obžalovaný vykonal vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní. Priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. poriadku súd o obvineného nezistil žiadne. Trestnú sadzbu vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností u obžalovaného za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona súd upravil tak, že znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest mu ukladal v rozmedzí trestnej sadzby od 1 roka až do 3 rokov a 8 mesiacov odňatia slobody. Pri ukladaní trestu, riadiac sa ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zákona, poukázal súd na výpoveď obžalovaného z hlavného pojednávania, najmä v tej časti, kde obžalovaný konštatoval, že trest zákazu činnosti pre neho ako SZČO, by bol likvidačným trestom, keďže pracuje v zahraničí, konkrétne v Nemecku, predtým pracoval v Rakúsku. Motorové vozidlo je pre neho nevyhnutné z dôvodu prevážania jeho samého, ako aj špecializovaného náradia na miesto výkonu práce, kde pracuje ako elektrikár, teraz v Nemecku. Má zazmluvnenú zákazku do konca tohto roka, v súčasnosti je voči nemu vedené exekučné konanie, spláca splátky stavebného sporenia, tiež má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým dcéram vo veku 11 a 17 rokov, s ktorými žije spoločne so svojou manželkou v rodinnom dome a tiež s nimi býva aj svokor obžalovaného, ktorý je dôchodcom, príjem manželky v súčasnej dobe je 800,- eur v čistom mesačne. V súčasnej dobe nemá zadržané vodičské oprávnenie, v minulosti mal priestupky za rýchlosť, išlo o obdobie rokov 2008 až 2016, kedy pracoval v spoločnosti Slovanet a išlo o situácie, kedy bolo urgentne potrebné vykonať servisné zásahy, aby sa predišlo väčším škodám. Od roku 2015 má už iba jeden priestupok za drobné prekročenie rýchlosti, kde platil pokutu 10,- eur. Súd ďalej poukázal na výpis z evidenčnej karty vodiča, z ktorej vyplýva, že obžalovanému bolo udelené vodičské oprávnenie dňa 11.04.2001, doposiaľ spáchal celkovo 15 priestupkov na úseku cestnej premávky, vo väčšine prípadov išlo o menej závažné porušenie zákona, kde pokuta mu bola ukladaná v rozmedzí od 10,- do 60,- eur, v jednom prípade mu bola uložená pokuta vo výške 100,- eur za prekročenie rýchlosti. Posledných dvoch priestupkov sa dopustil v rokoch 2018 a 2019. K osobe obžalovaného ďalej konštatoval zo správ o povesti od Obecného úradu obce Chmeľov, že býva v rodinnom dome v obci, pracuje ako živnostník, je ženatý má dve deti, na verejnosti sa správa slušne, nemá záznam v priestupkovej evidencii od obce, v registri trestov obžalovaný Z. E. doposiaľ nemá žiaden záznam.

Súd prvého stupňa ďalej konštatuje, že obžalovaný Z. E. svojím konaním hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti vodiča motorového vozidla a spôsobil tak ťažkú ujmu na zdraví iných osôb, pričom porušil dôležité povinnosti uložené mu zákonom o cestnej premávke spočívajúce v nevenovaní sa plne vedeniu motorového vozidla, neprispôsobení rýchlosti jazdy iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a jazdiť rýchlosťou takou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Pri skúmaní okolnosti spáchania trestného činu ďalej poukázal na skutočnosť, že ostatní poškodení vo vozidlách Dacia a Volkswagen, ako účastníci cestnej premávky, nemali najmenšiu vinu na vzniknutej kolíznej situácii.

Rozoberajúc jednotlivé zásady pre ukládanie trestu, hlavne zásadu personalitu a individualizácie trestu, zásadu úmernosti trestu spáchanému trestnému činu, dôvodil okresný súd, že aj keď trestným rozkazom obžalovanému ukladal rovnaký druh trestu, teda trest podmienený, súčasne mu ukladal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pri ukladaní trestu v rozsudku aj vzhľadom k tomu, že pribudla ďalšia poľahčujúca okolnosť, a to priznanie sa obvineného k spáchaniu trestného

činu, ukladal obžalovanému sprísnený podmienený trest odňatia slobody a s tomu zodpovedajúcou predĺženou skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia bez ukladania trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel z dôvodu, že trest má postihovať len páchatel'a a obžalovaný vykonáva pracovnú činnosť, pri ktorej ako SZČO sa z dôvodu meniaceho sa miesta výkonu práce a potreby prepravy špecializovaného elektrikárskeho náradia nevyhnutne potrebuje vodičské oprávnenie a v prípade uloženia trestu zákazu činnosti by nemohol riadne vykonávať svoju prácu, čo by mohlo mať za následok výrazné obmedzenie príjmov obžalovaného, čo by pocítila aj najbližšia rodina obžalovaného. Sprísneným trestom podmieneným, ktorý obžalovanému súd ukladal, je podľa jeho názoru, dostatočne zohľadnená absencia uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel a uložený trest je dostatočne výchovný pre obžalovaného, ktorý si bude musieť dať pozor na svoje správanie a vyvarovať sa protiprávneho konania po dobu až 3 rokov, pričom takýto trest nebude postihovať rodinu obžalovaného.

S týmito závermi súdu prvého stupňa, že účel trestu tak, ako ho má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3, 4 Tr. zákona, môže byť v danom prípade u obžalovaného naplnený prísnejším podmieneným trestom odňatia slobody s odkladom jeho výkonu na dlhšiu skúšobnú dobu bez uloženia trestu zákazu činnosti, sa krajský súd nestotožnil. Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu trestného činu priznal, tento oľutoval, správne mu bola teda priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, teda, aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona. Ani krajský súd nezistil na strane obžalovaného žiadnu priťažujúcu okolnosť, v odpise z registra trestov nemá žiadne odsúdenie. Pri hodnotení obžalovaného ako vodiča, vychádzajúc z evidenčnej karty vodiča, správne prvostupňový súd uvádza spáchanie 15 priestupkov za obdobie 19 rokov a v posledných 2 rokoch pred spáchaním skutku, že sa dopustil len dvoch priestupkov, no na základe toho však, podľa názoru krajského súdu, nemožno konštatovať, že v zásade v osobe obžalovaného ide o disciplinovaného vodiča, najmä za situácie, ak je evidentné, že v prevažnej miere porušenie obžalovaného ako vodiča, spočívalo v prekročení rýchlosti jazdy a aj v tomto stíhanom prípade tiež práve v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy iným okolnostiam, ktoré bolo možné predvídať a tým, že nejazdil rýchlosťou takou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, popri nevenovaní sa plne vedeniu motorového vozidla nastali skutkové okolnosti popísané vo výroku rozsudku. Takéto porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany obžalovaného nebolo možné hodnotiť ináč, ako porušenie dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom o cestnej premávke, najmä za situácie, ak v dôsledku tohto jeho konania, aj keď z nebanlivosti, došlo k spôsobeniu poškodenia štyroch vozidiel, ale najmä k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví dvoch osôb, v oboch prípadoch s dĺžkou liečenia v trvaní od 4 do 5 mesiacov. Bez akýchkoľvek pochybností je tu daný príčinný vzťah medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom a je tiež potrebné v zhode so závermi súdu prvého stupňa konštatovať, že ďalší účastníci cestnej premávky nemali najmenšiu vinu na vzniku kolíznej situácie.

Trestný zákon deklaruje, ako hlavný účel trestu, ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. Toto sa týka aj ukladania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý v správnej výmere spravidla dobre a bezprostredne plní účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona, pričom je potrebné zdôrazniť, že neuloženie trestu zákazu činnosti v prípadoch, kde sú preto splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, zákonite vedie k citel'nému oslabeniu možnosti dosiahnutia účelu trestu.

V danom prípade, podľa názoru krajského súdu, boli splnené všetky zákonné podmienky pre ukladanie trestu zákazu činnosti v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a prvostupňový súd neuloženie tohto trestu zákazu činnosti odôvodnil najmä okolnosťami na strane obžalovaného, súvisiace hlavne s výkonom jeho pracovnej činnosti s následným dôsledkom vo finančnej sfére jeho rodiny. Aj krajský súd na uvedené skutočnosti prihliadal, avšak dospel k záveru, že okolnosti spáchania skutku, hrubé porušenie povinnosti vodiča zo strany obžalovaného, hodnotené v súlade s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zákona ako porušenie dôležitej povinnosti uloženej obžalovanému ako vodičovi zákonom o cestnej premávke, hlavne s poukazom na spôsobený následok, a to vznik ťažkej ujmy u dvoch osôb s dobou liečenia 4 až 5 mesiacov u každého, aj vzhľadom na hodnotenie osoby obžalovaného ako vodiča, odôvodňovalo nevyhnutnosť ukladania popri treste odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pričom práve pri určovaní dĺžky trestu zákazu činnosti krajský súd zohľadnil spomínané okolnosti na strane obžalovaného ako živnostníka a živitel'a

rodiny. Podľa názoru krajského súdu, trest zákazu činnosti uložený obžalovanému v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona vo výmere 12 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, v minimálnej možnej výmere, popri uloženom treste odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, čo je tiež trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, je trestom zákonným, spravodlivým a primeraným zohľadňujúcim všetky zásady ukladania trestu, najmä zásadu personality, individualizácie a primeranosti, zohľadňuje tiež všetky zvláštnosti daného prípadu. Navyše, krajský súd zastáva názor, že je v schopnostiach a možnostiach obžalovaného, napriek ním prezentovaným vyjadreniam, realizovať výkon trestu, najmä trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol krajským súdom uložený, bez toho, aby to malo zásadný negatívny vplyv na jeho zamestnanie a finančné zabezpečenie jeho rodiny. Navyše, obžalovaný v prípade, že by spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný, môže dosiahnuť dobrodenie zákona v súlade s ustanovením § 69 ods. 1 Tr. zákona.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že obžalovanému Z. E. uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon tohto trestu mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, súčasne mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 12 mesiacov v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.